

PRAVIDELNOSTI:

mše sv.: (kat. = katedrála na náměstí, NPM = kostel Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské)

- pondělí: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM)
- úterý: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- středa: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / 19:00 (studentská - NPM)
- čtvrtek: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- pátek: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / první pátek v měsíci: 16:30 (NPM)
- sobota: 8:00 (kat.) / 20:00 (anglická - NPM)
- neděle: 8:00 (NPM) / 10:00 (kat.), 14:00 (vietnamská - NPM) / 20:00 (NPM)

zповědní služba v kostele NPM:

- pondělí: 9:00 – 11:00 (Mons. E. Soukup)
- úterý: 16:00 – 17:00 (plzeňští františkáni)
- středa: 15:00 – 16:00 (Pavel Petrašovský)
- pátek: 15:00 – 16:00, během toho adorace (P. Pavel Petrašovský)
- zpravidla půl hod. přede mší (kromě polední)

Setkání u kafe na faře nebo na biskupství po každé nedělní mši sv.

pravidelná společenství na faře:

- úterý 9:00 jednou za 2 týdny – modl. matek
- úterý 18:00 – příprava na křest otevřená i pro pokřtěné
- středa 9:00 – setkání nad bibli
- čtvrtek 18:00 – střídá se společenství modlitby a farní společenství

půlhodinová adorace a nešpory:

- neděle 18:00 – katedrála

PROGRAM: 4. – 18. 9.

neděle 4. 9. – 23. neděle velikonoční

- evangelium: Lk 14,25-33
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

úterý 6. 9.

- 8:45 – úklid katedrály (můžete prosím pomoci?)
- 18:00 – pastorační rada - fara

středa 7. 9.

- 9:00 – setkání nad bibli - fara
- 18:00 – setkání chlapů – fara

čtvrtek 8. 9. – svátek Narození P. Marie

- 9:00 – úklid kostela NPM (můžete prosím pomoci?)
- 18:00 – modlitební společenství – fara

pátek 9. 9.

- 15:00 – 16:00 – adorace - NPM

sobota 10. 9. – diecézní pouť v Teplé

- 8:00 – mše sv. – kat.
- 7:45 – odjezd autobusu z náměstí na diecézní pouť do Teplé (mše sv. ve 14:30)
- 19:00 – koncert barokní hudby – kat.

neděle 11. 9. – 24. neděle v mezidobí

- evangelium: Lk 15,1-32
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

pondělí 12. 9. – památka Jména P. Marie

úterý 13. 9. – pam. sv. Jana Zlatoústého

- 9:00 – modlitby matek - fara
- 18:00 – 1. příprava na křest dospělých – fara

středa 14. 9. – svátek Povýšení sv. Kříže

- 9:00 – setkání nad bibli - fara
- 19:00 – hodinová adorace za Ukrajinu – kat.

čtvrtek 15. 9. – pam. P. Marie Bolestné

- 18:00 – farní společenství – fara

pátek 16. 9. – památka sv. Ludmily

- 15:00 – 16:00 – adorace - NPM

neděle 18. 9. – 25. neděle v mezidobí

- evangelium: Lk 16,1-3
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

Program diecézní pouti v Teplé (sobota 10. 9. 2022):

- ♦ je objednan autobus – hlase se u Anny Sladké: tel.: 733 741 676
- ♦ **dopoledne:** modlitba breviáře / katecheze teologa Pavla Hoška / povídání o synodě / program pro děti a náctileté
- ♦ **odpoledne:** dělený program: Pavel Hošek mluví o své knize / křížová cesta / program pro rodiče / divadlo pro děti
- ♦ 14:30: mše sv. v opatském kostele v Teplé

Informace z farnosti:

- ♦ Od září jsou **změny ve zpovědních službách** v kostele NPM: františkáni už nezpovídají ve čtvrtek, ale v úterý od 16:00 do 17:00 / Pavel Petrašovský zpovídá ve středu a v pátek od 15:00 do 16:00, v pátek je zpovědní služba spojena s adorací.

♦ **Začíná výuka náboženství pro děti.** Na faře učí vždy v úterý odpoledne salesiánka sestra Hanka. Zájemci necht se jí ozvou: 728 941 219.

♦ ZČU nabízí v rámci **univerzity třetího věku** kurz **Úvod do křesťanského myšlení**, vede P. Pavel Frývaldský. Přednášky ve středu v 11:00. Přihlášky do poloviny září.

BARTÍK

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Plzeň
u katedrály sv. Bartoloměje

12

4. – 18. 9. 2022

telefon fara: 733 741 676, mobil kněze: 737 814 525, mail: petrasovsky@bip.cz, sladka@bip.cz, farnost.plzenkatedrala@bip.cz, web: www.farnostbartolomej.cz

Vožení bágľů

Šli jsme v srpnu pěší pouť z Plzně do Domažlic. Bylo to krásné a vydatné a povzbuzující, krásná příroda vyprávějící o Stvořiteli, společné modlitby, četba úryvků z Písma během cesty a lidé, kteří Pána Boha berou vážně. A protože pouť není čundr a protože denní dávky kilometrů dosahovaly pětadvaceti, nešli jsme s plnou polní na zádech, ale pouze s malými batůžky s pitím, svačinou a pláštěnkou a zbytek nám vždy někdo dovezl z předchozí zastávky do cíle: jednou Kvasničkoví, jednou Křížoví a jednou Lontšcharovi. Patří jim za to velké poděkování.

Vždy po pouti se zdá, že hrdinové dne jsou poutníci, to oni jsou uvítání domažlickým farářem na Vavřínečku, to jejich fotky zdobí farní stránky a lajkují se na facebooku, to jich se po návratu ostatní ptají, jaké to bylo a jim tiše závidějí a říkají, že by taky rádi šli, jen kdyby jim ještě sloužily nohy. Nicméně poutníci si užívali přírody a společenství, ale ti, kdo museli pálit drahý benzín v autech, trávit odpoledne v přehřátém voze a tahat se s batohy, byli zmínění převažeci. Poutníci došli jen proto, že se našli opravdoví hrdinové cesty, kteří je podpořili dodáním jejich spacáků, karimatek a zásob jídla. Řidičů se nikdo nezeptá, jaké to bylo a jak si to užíli. A přesto by se bez nich nedošlo.

Pouť má vyprávět o lidském životě. Stejně jako život prochází i pouť radostmi i útrapami, stejně jako v životě je třeba v únavě zatnout zuby a pokračovat a končí se mší svatou na poutním místě a vyjadřuje se tím naděje, že i lidský život svůj cíl u Boha. Pak tedy i ti, kteří vždy večer nastartovali auto a dovezli nám bágľy, cosi vypovídá o našem životě.

Kdo ví, kolik namáhajících se a zapírajících se lidí může za to, že naše životní pouť neskončila někde vprostřed cesty v pangejtu? O některých víme, určitě rodiče, snad někdo z učitelů, možná pár dobrých kněží, několik přátel. Až dojdeme do nebe, možná zjistíme, že hrdinové dne nejsme my, kteří jsme dosáhli cíle, ale i neznámí lidé, kteří se modlili růžencem za klesající na cestě, řeholníci v kontemplativních klášterech a ti, kdo v nemocnici házeli své utrpení do Kristových ran jako svou oběť za ty, kdo to potřebují. Možná poznáme, že za námi stáli naši křesťní a biřmovací patroni víc, než jsme byli schopni si představit a že zástup andělů se dost nadřel, aby nás donutil pokračovat. Možná s údivem zjistíme, že ta paní, která vedle nás sedávala v kostelní lavici a které jsme se nikdy neodvážili zeptat na jméno, nás svou modlitbou a zbožností dostrkala až před Boží tvář.

P. Pavel Petrašovský

Co se dělo o prázdninách: Sjezd Lužnice

Od pátku 8. 7. do neděle 10. 7. 2022 se devět lodí s posádkami potýkalo s Lužnicí. Ráno jsme jeli do Suchdolu, kde jsme s půjčili své bárky a nalodili jsme se. Lužnice je úplně jiná než ostatní řeky, teče celkem klidně a točí se v nekonečných meandrech jako had. Je plná popadaných stromů, které se musí objíždět a podjíždět, občas je třeba si do lodi lehnut, jinak nelze projet.

První den jsme startovali až po poledni a dojeli za poměrně dobrého počasí do kempu Majdalena. Zde byla lesní mše svatá, večeře, oheň a spát. Druhý den nás čekala plavba o poznání delší, kempů moc nebylo, možností si koupit oběd také ne. Dojeli jsme na rozvodí, kde se všichni vodáci rozhodují, jestli jet starým korytem řeky, nebo novým, prokopaným do Nežárky, která se zas zpět oklikou vlévá do Lužnice. Zvolili jsme první možnost, a tím se znovu vydali do tajuplných zákrut řeky s naklánějícími se stromy a slepými rameny. Po pár kilometrech se před námi vynořil rybník Rožmberk, do něhož se Lužnice vlévá. Dva kilometry pádlování přes něj, pozorovali jsme racky, jak loví ryby. Hned po vylození na hrázi začalo pořádně pršet, přeháňka trvala asi půl hodiny, po ní jsme rychle naskákali do lodí, abychom dobyli kemp ve vesnici Lužnice. Stihli jsme postavit stany a mít mši sv. u křížku na louce. Pršelo pak i v noci a krátce k ránu. Kupkovi, kteří se obávali nastydnutí, nás opustili a šli na vlak.

Řeka se za Rožmberkem proměnila. Už nebyla tak zakroucená a objevily se v ní jezy, všechny nesjízdné. Na jednom krásném paloučku jsme slavili nedělní mši svatou. Kilometr před cílem Pavel frajefil, že dostane loď přes jez spuštěním na laně a místo toho se mu podařilo loď dostat do víru pod jezem. Zpětný proud nechtěl loď, barely ani pádla pustit a zažili jsme dramatickou půlhodinu, v níž se všichni muži zapojili do vyprošťování vybavení z vodního válce za pomoci lan a tyčí. Naštěstí to všechno dobře dopadlo, tedy až na zlomené pádlo a Aničky barel, do něhož se dostala voda.

Až na pachut z této hlouposti byla voda krásná.

Čundr ve Slavkovském lese

Farní čundr se konal od pátku 15. 7. do neděle 17. 7. 2022 a zavítal do krajiny minerálních pramenů a rašelinišť Slavkovského lesa. První den jsme se rozhodli spojit s pohřbem P. Ludolfa Kazdy, který mnohým z nás byl drahý. Jeli jsme tedy autobusem do Úterý a odtud se odebrali podél Úterského potoka do Teplé, kde jsme stihli zádušní mši za P. Ludolfa. Ještě ten den jsme přešli vakem do Bečova, kde se k nám přidala další účastnice čundru Květa. Přespali jsme v lese pár kilometrů za Bečovem.

Druhý den jsme měli namířeno do Pramenů, zde jsme u vývěru minerálního pramene uvařili oběd a pak se pomodlili křížovou cestu u historických i moderních zastaveních za obcí. Křížová cesta končila pozůstatky mariánské kaple, v níž jsme slavili mši sv. Po ní jsme se drželi umělého koryta Dlouhé stoky, která nás zavedla na rašeliniště na Klatské. Po dřevěných chodničkách jsme dorazili k hospodě s pivem a polévkou a takto posilněni jsme zašli zas dva kilometry do lesa a zde přespali. Třetí den jsme pokračovali rašeliništním lesem, cestou jsme slavili mši sv., vzali jsme to kolem pramene Farské kyselky a Smraďochu, místa, odkud

z puklin zem vychází sirovodík. Došli jsme až do Mariánských Lázní, kde jsme stihli nejen zpívající fontánu a ochutnávku lázeňských oplatek, ale i vlak do Plzně.

Setkání prarodičů a seniorů

V neděli 24. 7. 2022 se konalo po roce již druhé setkání prarodičů a seniorů v Meditační zahradě, které pořádala naše farnost pod organizačním vedením Anny Raškové. Na to, jak obtížné bylo se do Zahrady dostat (kvůli rekonstrukci mostu a omezeným autobusovým linkám) se sešlo poměrně dost lidí.

Začalo se koncertem dětského sboru Špačci sv. Bartoloměje pod vedením Blanky Noskové. Pokračovalo se zajímavou přednáškou Dr. Jaroslava Douši o Plzeňské Madoně a účtě k ní v historii Plzně. A nakonec přišly na řadu na grilu opečené klobásy a párky, vytáhla se kytara a zpívalo se a bylo nám veselo.

Pěší pouť do Domažlic

Odvážlivců, kterých se 11. – 14. 8. 2022 vypravilo pěšky z Plzně do Domažlic, bylo celkem 10, některé ženy s námi šly aspoň jeden den a vystřídalily se. Takže se nemusí obávat ani ti, kteří by celou trasu z různých důvodů neušli. Vše nám vyšlo snad ještě líp, než bylo naplánováno a všem farníkům nabízeno, díky Bohu a P. Pavlovi, kterému ze srdce děkujeme za všechnu skvělou organizaci a otcovskou starostlivost. Po úvodním požehnání v katedrále nám jako vždy dost dlouho trvalo, než jsme se konečně dostali za město Plzeň. Štěnovice k němu ještě skoro patří, po mši sv.

ve zdejších kostele (přestavěně sýpce) a seznamovacím občerstvení na farní zahradě už bylo skoro poledne. Přesto nás Přeštice přivítaly ještě za světla a značně unavené po prvním dni dobře a docela pohodlně ubytovaly.

V pátek jsme od rána cestou hledali možnost ke slavení mše sv., naději jsme vkládali do nádherné kaple lužanského zámku, kde jsme však kvůli chystané soukromé slavnosti dostali jen chvilku na prohlídku. Poté jsme prolezli zříceninu hradu Roupov a z dalších pěkně opravených venkovských kapliček nám své dveře prostřednictvím ochotného p. místostarosty otevřel sv. Jan Nepomucký v Ježovech. Cestou dokonce ze slunečné oblohy chvilku padala voda, pak už nebylo daleko do Chudenic, kde nám azyl poskytl místní víceúčelový dům ve své nepoužívané školní tělocvičně.

Sobotní ráno se nám opět trochu protáhlo návštěvou nedalekého Bolfánku, který večer předtím zažil romantický letní lesní ples. Odolali jsme zbytkům občerstvení na venkovních stolech a raději se opět občerstvili duchovně v místní kapli sv. Vojtěcha u kamene, na kterém prý sám kdysi kázal. Z rozhledny (bývalé kostelní věže) jsme obhlédli všechny směry, pomalu nás vítaly neviditelné hranice Chodska. V přístupu do Domažlic nám nezabránila ani železniční trať s říčkou Zubřinou, kterou jsme nakonec překonali nečekaně po lávce. Kvečeru jsme zapluli do víru Chodských slavností posezením na farním dvoře, kde jsme dostali poutnické občerstvení a také mohli pěkně popovídat s dávným plzeňským kaplanem P. Kunešem, dudákem mezi kněžími.

O vrcholné svatovavřínecké mši sv. v nedělním dopoledni informovala i média, přidali jsme se na Veselé hoře k dalším poutníkům a odpoledne ještě někteří ještě sestoupili z rušného náměstí do domažlického podzemí. Co víc a líp si přát? Snad jen abychom mohli příště zas. Jak Pán Bůh dá a otec Pavel vymyslí. Díky! MaM

